

Tablou de toamnă

Danielle

S-a vestejit și s-a-nnegrit
Frunza veche a copacului înverzit
Pân-a căzut jos pe piatră
Fără suflare și fără viață

Norii-ndată au început a plânge
Cu lacrimi sure ca de sânge
Pline de toată tristețea cea amară
A începutului de toamnă

Animalele toate s-au pitit
Până și florile-au murit
Să țină doliu la poartă
La fel ca-n țara cealaltă

Iar cu apa râurilor neatinsă
Timpul pe loc s-a oprit
Și lumina s-a blocat în cortină...
E-un simplu tablou învechit.